

«Βρίσκεστε ακόμη στον παράδεισο»!

Φίλος από την Αθήνα, που μας επισκέφτηκε πρόσφατα, περιέγραφε με τα μελανότερα χρώματα την οικονομική κατάσταση των νοικοκυριών στην πρωτεύουσα.

Δουλειές δεν υπάρχουν και το χειρότερο, οι άνθρωποι δεν βλέπουν διέξοδο. Εδώ στην επαρχία είστε αλλιώς. Μπορεί να περιορίστηκαν τα εισοδήματά σας μπορείτε όμως να βρείτε εργασίες, έστω κι εποχιακά, γιατί η περιοχή σας **παράγει**. Μάλιστα παράγει κάτι απαραίτητο που κανένα νοικοκυριό δεν μπορεί να «κόψει». Παράγει τροφή.

Κάποιοι από την παρέα χαμογελούσαν με συγκατάβαση. Ο «Αθηναίος» μάλλον είναι άσχετος από γεωργία. Δεν γνωρίζει από λιπάσματα, καιρικές συνθήκες, εργατικό κόστος. Δεν γνωρίζει ότι τα αγροτικά προϊόντα παράγονται με πολύ κόπο και κόστος και συνήθως πωλούνται φθηνά σε τιμές με οριακό κέρδος, γιατί δεν μπορούμε να ανταγωνιστούμε περιοχές με μεγάλο αγροτικό κλήρο και χαμηλά εργατικά. Άλλωστε, πού να πουληθούν όταν ο κόσμος δεν έχει χρήματα.

Και γιατί δεν παράγετε ακριβότερα προϊόντα; Αντέτεινε.

Εδώ τα χαμόγελα έγιναν γέλια.

Και τι θα τα κάνουμε; Πού θα τα πουλήσουμε;

Θα μπορούσατε να απευθυνθείτε σε χώρες που έχουν υψηλότερα εισοδήματα αλλά και καταναλωτές που είναι πρόθυμοι να πληρώσουν παραπάνω για να προμηθευτούν **ποιοτικά** προϊόντα. Μπορεί στην χώρα μας τα εισοδήματα να μειώνονται, δεν συμβαίνει όμως και σε όλες τις χώρες. Έχετε πλούσια γη, κι άφθονο νερό. Έχετε μικρά χωράφια όπου μπορείτε με μεράκι να παράξετε λιγότερα αλλά ποιοτικότερα προϊόντα. Έχετε δωρεάν εργατικά χέρια...

Μα τι δωρεάν χέρια μας λες. Ξέρεις πόσο πληρώνουμε τους εργάτες;

Μα, τους νέους και τις νέες σας. Θα μπορούσαν να σας βοηθήσουν, με το αζημίωτο βέβαια, έτσι ώστε τα χρήματα για τα μεροκάματα να μένουν σε σας και να ενισχύουν την τοπική οικονομία.

Εδώ τα πράγματα αγρίεψαν.

Δεν σπουδάσαμε τα παιδιά μας για να γίνουν αγρότες. Έχουμε όνειρα γι' αυτά. Να φύγουν από τα χωριά μας, να πάνε στις πόλεις. Να έχουν ευκολότερες δουλειές και να μην τυραννιούνται σαν εμάς.

Σας το εύχομαι ολόψυχα. Κι εγώ θέλω τα παιδιά μου να ζήσουν καλύτερα από εμένα. Μακριά από το στρες της μεγαλούπολης. Εξ άλλου, γιατί θεωρείτε την αγροτιά τυράννια; Είστε αφεντικά στην εργασία σας. Γιατί το υποτιμάτε; Υπάρχουν και σε άλλες χώρες γεωργοί. Γεωργοί επιχειρηματίες. Χρησιμοποιούν μεθόδους σύγχρονες και αποδοτικές. Φροντίζουν οι ίδιοι για το καλό όνομα των προϊόντων τους. Στοχεύουν σε σταθερές κι όχι ευκαιριακές αγορές. Έχουν οργανωμένο σύστημα έρευνας, παραγωγής και πωλήσεων όπου απασχολούνται άτομα με υψηλές σπουδές σε επιστήμες της γεωπονίας, βιολογίας, χημείας, μηχανικής, στα οικονομικά, στις πωλήσεις στη διοίκηση επιχειρήσεων. **Και** σ' αυτές τις θέσεις θα μπορούσαν να εργάζονται οι νέοι σας. Θέσεις με υψηλές απολαβές αλλά και με πολλές απαιτήσεις. Μπορείτε, αν θέλετε, να επενδύσετε σε έναν παραγωγικότατο τομέα. Αυτόν της οργανωμένης παραγωγής αλλά και **μεταποίησης** γεωργικών προϊόντων.

Η περιοχή μας δεν παράγει, ακόμη, προϊόντα υψηλής τεχνολογίας. Μπορεί όμως να δραστηριοποιηθεί σε επιχειρήσεις μεταποίησης και τυποποίησης των γεωργικών μας αγαθών. Σε επιχειρήσεις με brand name που θα έχουν διάρκεια.

Αντί να περιμένουμε το «μάννα εξ ουρανού», μπορούμε να κοιτάξουμε γύρω μας και να δούμε τα πράγματα με μια άλλη αισιόδοξη ματιά. Μπορούμε να

εκμεταλλευτούμε, τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα και να δημιουργήσουμε ευκαιρίες, να διαμορφώσουμε προοπτικές.

Ωραία μας τα λες. Στις προηγμένες χώρες το κράτος βοηθάει τους παραγωγούς με οργανωμένα ιδρύματα έρευνας κι ένα γενικότερο πλέγμα στήριξής τους.

Μα, εσείς είστε το κράτος. Περιοχές της χώρας μας ανθούσαν σε περιόδους «πέτρινες» όπου την έλλειψη κεντρικής διοίκησης την αντικαθιστούσε η κοινότητα. Τί μας εμποδίζει να οργανώσουμε την παραγωγή μας;

Έφυγα προβληματισμένος. Δηλαδή, ούτε λίγο ούτε πολύ ο Αθηναίος μας λέει να γίνουμε γεωργοί. Να αγκομαχάμε ολημερίς γιατί λέει θα είμαστε ...αφεντικά και θα ορίζουμε εμείς τη μοίρα μας.

Ε, όχι. Ας έρθουν τα δικά του τα παιδιά στα χτήματα κι ας πάνε τα δικά μας στην Αθήνα. Μπορεί να μην έχουν δουλειές που να μπορούν να τους ζήσουν, θα έχουν όμως τα πτυχία σε κορνίζα στο σαλόνι. Εξ άλλου, υπάρχει κι η λύση της μετανάστευσης. Ας πάνε σε άλλες χώρες να ζήσουν.

Παραστατίδης Κώστας

Υπεύθυνος Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού στο ΚΕΣΥΠ Βέροιας